

— **Rongálják a szobrokat.** Koczor János adóügyi tanácsos bejelentette a tanácsnak, hogy a játszó gyermekek igen nagy károkat okoznak a szobrokon. Legutóbb a falhóvéd szuronyát törték el s a Vásárhelyi-szobor egy mellékalakjának szájából kivették a pipát. Valószínűleg nikotinmérgezésről féltették az öreg kubikost. Az adóügyi tanácsos azt kérte, hogy a háború idejére, amíg kevés a rendőr, másfél méter magas drótsövényvel védjék meg a szobrokat a gyermekek harci kedvétől. A tanács elhatározta, hogy átír az intézetek igazgatóihoz s tőlük kér orvoslást a szobrok védelmére.

— **A burgonya maximális árai.** A belügy-miniszter által a burgonyára megszabott maximális árak már Szegeden is életbe léptek. A polgármester az árakat a következőkben közli a közönséggel: A burgonyáért követelhető legmagasabb ár métermázsánként (100 kilogramm) tiszta súlyra a következőleg állapittatik meg: Az étkezési burgonyáért, nevezetesen a Rózsa, Hópehely, Magnum bónum, Kifli, továbbá a sárga héjú és husu burgonyáért 1915. október 31-ig bezárólag 9 korona, november 1-től 30-áig 9 korona 50 fillér, december 1-től 31-éig bezárólag 10 korona, 1916. január 1-étől február 29-éig bezárólag 10 korona 50 fillér, március 1-től május 30-ig bezárólag 11 korona, minden más burgonyáért 1915. december 31-ig bezárólag 8 korona, azontúl 9 korona. Aki e tilalmat megszegi, a jelen rendelet rendelkezéseit kijátsza, vagy kijátszásukban bármilyen módon közreműködik, kihágást követ el és az 1914. évi L. t.-c. 9. szakasza alapján 2 hónapig terjedhető elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

— **A közkórház élelmezése.** Néhány héttel ezelőtt megírtuk, hogy Erdélyi Adolf, a szegedi közkórház élelmezési vállalkozója azt kérte a várostól, hogy bontsa fel a vele kötött szerződést s ennek fejében hajlandó 20.000 koronával kártalanítani a várost. A tanács a kórházi bizottság javaslata alapján nem teljesítette a kérést, ellenben méltányosságból kétfő helyett három husztalan napot engedélyezett. Erdélyi nem nyugodott bele a határozatba s újabb beadványt intézett a városhoz. A tanács hétfői ülésén foglalkozott a kérvénnyel, melyben Erdélyi öreg korára való hivatkozással kéri fölmentését. A kórházi élelmező kérését a tanács most sem teljesítette.

— **A harctéren levő legénység szabadságolása.** A „Külügy-Hadügy“ írja: Annakidején megírtuk, hogy a hadjárat kezdete óta megszakítatlan arcvonalbeli szolgálatot teljesítő legénység részére a csapatparancsnokság 14 napi szabadságot engedélyez. E rendelkezést most a miniszter kiterjesztette a hadtápkörletben alkalmazott csapatokra, vonatokra és intézetekre is. A harctéren levő tüzérlegénységet váltakozva szabadságolják, illetve a pótlótegek legénységével kicserélik. A tüzérlegénység kicserélése a hadtápfőparancsnokság útján történik.

— **A sok munka miatt.** Egyik torontáli hírlap október 10-iki számában jelent meg az alábbi közlemény: *Olvassóinkhoz! A nyomdánkban felhalmozódott sok és sürgős munka miatt lapunk csütörtökön nem jelenik meg.*

— **Becsületsértési pör a hadbíróság előtt.** A szegedi honvéd hadosztálybíróság érdekes ügyet tárgyalt hétfőn délelőtt. Pöstyénben történt még márciusban, a Royal szállóban Hirschfeld Miksa tartalékos hadnagy Guttmann Andor zászlóssal kártyázott. Kártyázás közben összeszólalkoztak s a zászlós ingerülten szólt a hadnagynak:

- Az ütést letagadod!
- Felpofozlak! — fenyegetőzött a hadnagy.
- Akkor én visszafofozlak.

A zászlós függelemsértésért került a szegedi hadbíróság elé, amely Guttmann Andort

két hónapi szigorú fogságra ítélte. A vádlott és dr. Vajda Mihály védő fölbbezték az ítélet ellen.

— **Elítélt élelmiszeruzsorások** Vasárnap öt asszonyt ért tetten a rendőrség a piacon, akik a tej literjét 50 fillérjével árusították. A hétfői kihágási tárgyaláson dr. Temesváry Géza kihágási bíró a maximális ár túllépése miatt egyenként öt napi elzárásra és ötven korona pénzbüntetésre ítélte az asszonyokat. — A kihágási bíróság hétfőn ítélkezett egy tejhamisító fölött is. Tizenöt napi elzárásra és kétszáz korona pénzbüntetésre ítélte Pavlov Szima ujszentiváni embert, aki a vízzel kevert tej literjét negyvennyolc fillérjével árusította. Pavlov notórius tejhamisító, akit már többször megbüntettek a helyettes főkapitány. Pavlov megfelebbezte az ítéletet.

Besszarábiát fel kell szabadítani.

— **Románok Oroszország ellen.** —

A Balkán-válság igen természetesen erősen érzik Romániában is. A románok terület-nagyobboldást akarnak és e körül folyik az éles harc. A cél minden román előtt közös, csak az utak mások.

A helyzetet kiválóan jellemzi az alábbi cikk, amelyet a Seara közölt:

— Abban a levélben, amelyben Delavrancea az Epoca hasábjain keresztül szól Bratianu miniszterelnökhöz, atyjának egy 1868. november 29-én tartott beszédére emlékezteti, amelyet a nagy előd a román parlamentben mondott Beust akkori osztrák külügy-miniszternek válaszolva. Bratianu atyja akkor a „Habsburg-házzal egybekelt nővéreinkről, Erdélyről“ így emlékezett meg:

— Ha az én nővérem férjhez ment, nincs jogom beleavatkozni az ő háztartásába, nincs jogom a legkisebb lépésre se, nehogy azt a gyanút keltsem, hogy viszályt akarok szítani köztük. Ha azonban az én sógorom odáig menne, hogy *üllegelné* s úgy bánná vele, mint rabszolgánövél, ha látnám, hogy kést emel rá, nincs-e vajjon jogom, hogy felszólaljak, hogy feltartóztassam a bünténytől?...

— A levél írója azt a következtetést vonja le e beszédből ma, hogy a mi nővéreinket, Erdélyt kinezik, *tehát okvetetlenül bele kell avatkozni a hegyeken teli háztartásba*, hogy rontsuk meg ezeknek házi életét.

— Azonban Delavrancea ur kedvéért mi ezt a frigyét egy kicsit közelebből fogjuk megvizsgálni s azután fogunk szólni a zsarnok sógorról, annyival is inkább, mert a muszkák egyre követelőznek és a nővéreink igen sokszor megmondta már nekünk, hogy nem akarja otthagyni a férjét.

— Ime! Közülünk sokan megfordultak Erdélyben. Mit láttok ott? Fehér házakat, piros arcokat, jó karban levő gazdaságokat, testi egészséget, életerőt, lelki vidámságot, ugyanígy, hogy sokan sajnáltuk, hogy ide át Romániában, a szabad államban nincs meg ugyanaz a jólét, ami az erdélyi nővérnél volt tapasztalható!

— De tegyük fel, hogy ezt a nővéreinket el kell választanunk, minden áron ki kell tépni férje karjai közül, haza kell hozni.

— Most álljunk meg egy kicsit, Delavrancea ur! Ugy tudjuk, hogy van nekünk még egy nővéreink, aki sokkal később ment férjhez, férjhez ment akarata ellenére, elrabolták szegényt 1812-ben, elrabolta egy undok, részeges tolvaj és híres verekedő. Ezt a nővéreinket Besszarábiának hívják. Van-e Dela-

vranceának és társainak tudomása arról, hogy milyen életet él? Hogyne volna, épen úgy, mint nekünk.

— Ha már arról van szó, hogy rontsuk meg a háztartását valamelyiknek, hogy kiszabadítsuk a rabságból, akkor jözanul azt kell elválasztani, amelyiknek igazán türehetetlen a házi élete.

— Ha van Delavranceában bátorság és becsület, tegye szívére a kezét és esküdjék meg a feszületre s aztán mondja meg, hogy Erdély és Besszarábia közül melyik a boldog és a boldogabb az ő otthonában. Micsoda hálátlan sógor, micsoda elvetemült testvér!

— A mi közönyűnk a cárral frigyre kelt nővéreink sorsa iránt felháborító, valóságos büntény.

— Nézzék meg a két nővért! A Kárpátokon tuli nővéreink ép, egészséges, pozsgás arcú, szép ruhában jár-kei a világ előtt, a Pruthon tuli rongyos, teste sebekkel teli, szemei könnyeznek egyre. Az édes-kedves cár akárcsak a tenyerén hurcolná, annyira dédelgeti. És mégis egy szó sem emelkedik a Pruthon tül lakó galád cári sógor ellen.

— Delavrancea ur! ön rettenetesen hitvány testvér.

— Ha igazán azt akarja, hogy a szenvedő nővérek segítségére menjünk, akkor az ön kötelessége volna, hogy velőket rázó beszédekkel mondjon azon nővér érdekében, aki igazán szenved, türi, aki már nem bírja tovább a jármot.

De ön és társai mindig az egyik nővérről szólnak, arról, akinek semmi baja és hallgatnak, mint a hal arról, aki egy részeges, durva betyárral éli át keserves életét. Delavrancea ur! Önnek ez az eljárása azt a gyanút kelti az emberekben, hogy kéz alatt ön is kap rubeleket, csak hogy ne kelljen leálcázni a görbe, tolvaj, epileptikus és verekedő sógort!

Francia-angol ellentét a balkán akció miatt.

Bern, október 11. Franciaországban ismét nagy az elégedetlenség az angolokkal szemben, azért, mert Anglia s Franciaország nem egyformán vesznek részt a balkáni akcióban. Amíg Anglia csak harmincezer csaknem kizárólag gyarmati csapatokat tart készen a Szalonikiben való partraszállítás céljára, Franciaország ehhez százhuszezer embert szolgáltat. Ezeknek a csoportoknak még eddig csak kis része szállott partra.

Belvárosi Kávéház

Elsőrendű kiszolgálás.
— Jó kávéházi italok. —
Reggeli és uzsonna kávé.

Szives pártfogást kér Radó Ignác, kávé.

Bélyeggyűjtők

figyelmébe ajánlom a legújabb érkezett

bélyegkülönlegességeket.

Várnay L. könyv- és papirkereskedése.